

РЕШЕНИЕ

№ 2273

гр. София, 19.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9758** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мариана Маркова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на председателя на Комисия за противодействие на корупцията /КПК/, чрез пълномощника юрк. Ц., срещу решение № 2500/07.07.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 18028/2024 г. на СРС, 17-ти състав, с което е отменено НП № КПК-НП-422/27.11.2024 г., издадено от председателя на КПК, с което на ответника по касация С. Т. В., с ЕГН [ЕГН], на основание чл. 115, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията /ЗПК/ е наложена глоба в размер на 1 000.00 лв. за нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на закона. Изложени са възражения за допуснати процесуални нарушения, изразяващи се в липса на мотиви защо обществените отношения не са застрашени, както и, че никъде в закона маловажността на случая не е обвързана с неангажирането на доказателства за липсата на предишни нарушения на жалбоподателя. Поддържат се доводи, че представените от въззивния жалбоподател доказателства са неотносими към времевия период на вмененото нарушение. Изтъква се, че обществената опасност на деянието е отчетена от законодателя в състава на нарушената разпоредба. При тези съображения се моли съдът да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди НП. Моли за присъждане на

юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от юрк. Ц., която моли за уважаване на жалбата и отмяна на решението на СРС. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, в постъпил отговор на касационната жалба, взима становище за нейната неоснователност и моли за нейното отхвърляне. Моли за присъждане на разноски за касационната инстанция.

В съдебно заседание не се явява, представлява се от адв. М. от АК – С., който излага подробни съображения за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Въз основа на установената фактическа обстановка е направил изводи, които настоящият касационен състав споделя.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение № 2500/07.07.2025 г. по н.а.х.д. № 18028/2024 г. на СРС, 17-ти състав, с което е отменил НП № КПК-НП-422/27.11.2024 г., издадено от председателя на КПК. За да отмени оспореното пред него НП, СРС е приел, че С. Т. В. е извършила нарушението, за което е съставено НП, но същото се явява маловажно по своя характер.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

За да отмени НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като е счел, че в процедурата по ангажиране на отговорността на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Посочена е дата на извършване на нарушението, налице е пълно, ясно и точно описание на нарушението в АУАН и НП. Прието е, че нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, поради което не е налице нарушаване на правото на защита на нарушителя.

Настоящият съдебен състав споделя изложеното от СРС относно маловажността на извършеното нарушение. Правилни са изводите на въззивния съд, че независимо, че С. В. не е депозирила декларация по чл. 52, ал. 1, т. 2 вр. чл.49, ал.1, т.2 от ЗПК в предвидения в закона срок – до 15 май на текущата година, а е сторила това на 25.07.2024 г. пред надлежния орган, липсват

доказателства за допуснати от нея други нарушения на специалния закон, отсъстват настъпили несъставомерни вредни последици в резултат на несвоевременното депозиране на декларацията, обективно е заявила намерение за спазване разпоредбите на ЗПК с подаването на декларацията незабавно след установяване на нарушението и преди съставяне на НП. Предвид което, правилно СРС е посочил, че нарушението по чл. 52, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК извършено от въззивната жалбоподателка, поради своята маловажност, не следва да бъде наказвано. Законосъобразен е изводът на СРС, че доколкото законодателят не е предвидил ограничение на института на маловажния случай, чл.28 ЗАНН следва да се прилага всякога, когато са налице предпоставките за това, поради което в случая административнонаказателната отговорност на ответника по касация е била ангажирана неправилно.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

С оглед изхода на делото, на касатора не се дължат разноски.

С оглед изхода на спора и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН във вр. с чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за разноски по делото. Установява се такива да са направени в размер на 450 лв. – възнаграждение за адвокат, платено съгласно отбелязването в представения договор за правна помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2500/07.07.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 18028/2024 г. на СРС, 17-ти състав.

ОСЪЖДА Комисия за противодействие на корупцията да заплати на С. Т. В., с ЕГН [ЕГН], сумата от 230.08 (двеста и тридесет евро и 08 евроцента) евро (с левова равностойност 450 лева) – разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.